

ביאור בדרך אפשר

- 1 מהם, אף כל זה שִׁיף עֲדִין לְעוֹלָמוֹת. אָמְנָם עַל-יְדֵי עֲבוֹדַת
 2 הַתְּשׁוּבָה נַעֲשֶׂה הַמְּשַׁכֵּת הָעֲצָמוֹת. שלמעלה מכל שייכות לעולמות.
 3 ז) וְזֶהוּ גַם מַה שֶּׁפְּתוּב פְּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשֵׁי גוֹ' כִּי בְּרַבִּים
 4 הֵיוּ עֲמָדִי, שְׁעַל-יְדֵי פְעוּלַת הַבִּירוּר וְהַעֲלָאָה שֶׁל הַצַּד שֶׁכִּנְגַד
 5 הַקְרוּשָׁה עַד כַּדִּי כִּךְ שֶׁגַם הַרְבִּים
 6 שַׁעַר עֲתָה הֵיוּ אוֹיְבִים וּמִנְגִּדִים. יְהִיו
 7 עֲמָדִי, אָזִי נַעֲשִׂית הַפְּדִיָּה
 8 בְּשָׁלוֹם, שְׁזֶהוּ עֲנִין שְׁלֹמְעֵלָה
 9 מִהַגִּילוֹי דְשֵׁם הַנְּי' שֶׁכַּעַת הוּא
 10 הָאוֹר הַנִּעְלָה אֲבָל לַעֲתִיד לְבוֹא יִתְגַּלֶּה
 11 אוֹר אֲלוֹקֵי נִעְלָה הַרְבֵּה יוֹתֵר. דְּהַנְּיָה,
 12 בְּגִלּוֹיִים דְּלַעֲתִיד יְהִיו ב' ¹
 13 עֲנִינִים, הָא' הוּא הַגִּילּוֹי
 14 דְשֵׁם הַנְּי' עֲצָמוֹת שֶׁכַּעַת הוּא 'מִקִּיף'
 15 מַעַל הָעוֹלָמוֹת וְלֹא מֵאִיר בְּגִלּוֹי, כְּמוֹ
 16 שֶׁפְּתוּב⁵⁵ שֶׁלַעֲתִיד לְבוֹא יִהְיֶה
 17 וּנְגַלֶּה כְבוֹד הַנְּי', וְכַנְּיָל
 18 שְׁלַעֲתִיד-לְבֹא הַקְּב"ה מוֹצִיא
 19 חֲמָה מִנְּרִתְקָה, וְכֵן שֵׁם הוֹי
 20 'יִצְא', כְּבִיכּוֹל, מִהַכִּסּוּי וְהַחֲסֵתֵר שֶׁלּוֹ
 21 בְּשֵׁם אֲלוֹקִים שֶׁנִּמְשַׁל לִמְגֵן וְנִרְתַּק
 22 ("שֵׁם וּמִגֵּן ה' אֲלוֹקִים") וְעֲנִין זֶה
 23 נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי עֲבוֹדַת
 24 הַצְּדִיקִים בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וְקִיּוּם
 25 הַמִּצְוֹת עַל דֶּרֶךְ הַרְגִּיל. וְהַב' הַדְּבַר
 26 הַנוֹסֵף שִׁיחִיה לַעֲתִיד לְבוֹא הוּא
- ביאור בדרך אפשר
 27 גִּילּוֹי וְהַמְּשַׁכֵּת הָעֲצָמוֹת, שְׁזֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי עֲבוֹדַת
 28 הַתְּשׁוּבָה, וְהֵינּוּ שְׁעַל-יְדֵי בִירוּר הַמְּטָה (בְּרַבִּים הֵיוּ עֲמָדִי)
 29 אֲשֶׁר כִּמְבוֹאֵר לַעֲלֵל זֶה הַתְּכִלִּית וְהַמְּטָרָה שֶׁל כָּל הַבְּרִיאָה נַעֲשִׂית שְׁלִימוֹת
 30 הַכְּפֻנָּה דְּדִירָה לֹא יִתְבָּרֵךְ בְּתַחְתּוֹנִים, שְׁהִיא הַסִּיכָה לְכָל בְּרִיאַת
 31 הָעוֹלָם דְּפִירוּשׁ דְּיָרָה הוּא
 32 לְעֲצָמוֹתוֹ וּמַהוֹתוֹ⁵⁶, מִקּוֹם שֶׁבו
 33 יִכּוֹלָה לִהְיוֹת הַתְּגִלוֹת שֶׁל הַקְּרוּשׁ-
 34 בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ וְלֹא רַק הָאֵרָה מִמֶּנּוּ
 35 וְעַל-דֶּרֶךְ-מְשַׁל בְּדִירַת הָאָדָם
 36 שְׁעֵצָם וּמַהוֹת הָאָדָם דָּר
 37 בְּדִירָה, וְדוּקָא הַדִּירָה וְהַבֵּית שֶׁלוֹ
 38 הֵם הַמִּקּוֹם שֶׁבוֹ הוּא נִמְצָא בְּגִלּוֹי וְכָל
 39 הַמִּצְוִיּוֹת שֶׁלוֹ בָּאָה לִידֵי כִּיטוּי וְכֵן
 40 הוּא גַם בְּעֲנִין דְּיָרָה
 41 בְּתַחְתּוֹנִים שֶׁהוֹלֵם הַתְּחַתּוֹן יִהְיֶה
 42 מִקּוֹם מֵתִים לִהְיוֹת 'דִּירָה' לְאֲלוֹקוֹת,
 43 שְׁתִּהְיֶה הַמְּשַׁכֵּת הָעֲצָמוֹת
 44 מִמֶּשׁ בְּתַחְתּוֹנִים וְאוֹ כּוֹנֵת
 45 הַבְּרִיאָה "לִהְיוֹת לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים"
 46 תַּתְּמַלֵּא בְּתַכְלִית הַשְּׁלִימוֹת.

(55 ישעי' מ, ה. 56) המשך תרס"ו ס"ע ג. וראה גם ד"ה נעשה אדם פ"ג ואילך וד"ה ויבא משה פ"ג תשי"ז (תר"מ ח"ח ע' 118 ואילך; ח"ט ע' 73).

המשך מעמוד ג

וזהו שאמרו חז"ל¹¹² "גדול העושה צדקה יותר מכל הקרבנות", הגם שמעלת הקרבנות גדולה מאוד, וכמ"ש באגה"ק¹¹³ שכל סדר ההשתלשלות תלוי בדקדוק אחד בענין הקרבנות, ו"רזא דקורבנא עולה עד רזא דא"ס"¹¹⁴, וקרבנות מקרבים את הכוחות והחושים לאלקות, וע"ש זה נקראים בשם קרבן¹¹⁵, אעפ"כ העילוי בזה הוא רק בנוגע לקירוב הגשמיות לרוחניות, אבל לא בענין ההמשכה בגשמיות ממש. משא"כ ע"י צדקה נמשך גילוי אוא"ס בגשמיות ממש (אלא שעתה בזמן הגלות זהו בהעלם, ולעתיד לבוא יאיר בגילוי)¹¹⁶.

112) סוכה מט, ב.

113) קר"א קס, סע"א.

114) ראה זח"ב רלט, א. ח"ג כו, ב.

115) ראה המשך באת לגני השי"ת פ"ב (סה"מ השי"ת ע' 113) וש"נ.

116) מד"ה פור נתן לאביונים ה'תשח"י.